

31979R0954

17.5.1979.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 121/1

PADOMES REGULA (EEK) Nr. 954/79**(1979. gada 15. maijs)****par to, kā dalībvalstis ratificē Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par līnijpārvadātāju konferenču rīcības kodeksu vai pievienojas tai**

EIROPAS KOPIENU PADOME,

kodeksu vai pievienotos tam saskaņā ar dažiem šajā regulā paredzētiem noteikumiem;

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 84. panta 2. punktu,

tā kā ir atzīts, ka konferences veicina stabilizāciju, nodrošinot uzticamus pakalpojumus kravu nosūtītājiem, bet tomēr ir jānovērš Līgumā noteikto konkurences noteikumu iespējamie pārkāpumi, ko veic konferences; tā kā Komisija atbilstīgi nosūtīs Padomei ierosinājumu regulai par šo noteikumu piemērošanu jūras pārvadājumiem,

ņemot vērā Komisijas iesniegto regulas projektu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,**1. pants**

tā kā Konvencija par līnijpārvadātāju konferenču rīcības kodeksu ir sagatavota konferencē, ko sasauca Apvienoto Nāciju Organizācijas Konferences par tirdzniecību un attīstību aizgādībā, un to var ratificēt, kā arī tai var pievienoties;

1. Dalībvalstis, kas ratificē Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par līnijpārvadātāju konferenču rīcības kodeksu vai pievienojas tai, rakstiski informē Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāru, ka šāda ratifikācija vai pievienošanās ir notikusi saskaņā ar šo regulu.

tā kā jautājumi, kas ir iztirzāti Rīcības kodeksā, ir būtiski ne tikai dalībvalstīs, bet arī Kopienā, jo īpaši no kuģniecības un tirdzniecības viedokļa, un tāpēc būtu svarīgi pieņemt kopēju nostāju par šo kodeksu;

2. Ratifikācijas vai pievienošanās dokumentam pievieno I pielikumā noteiktās atrunas.

tā kā šādā kopējā nostājā būtu jāievēro Līguma principi un mērķi un jāveic būtisks ieguldījums, lai atbalstītu jaunattīstības valstu centienus kuģniecības jomā, līdztekus uzturot spēkā mērķi, kas paredz šajā nozarē turpināt piemērot tirdzniecības principus, ko piemēro ESAO valstu kuģniecības uzņēmumi tirdzniecībā starp šīm valstīm;

2. pants

tā kā, lai nodrošinātu šo principu un mērķu ievērošanu, jo Rīcības kodeksā nav noteikuma, kas ļautu pašai Kopienai pievienoties kodeksam, ir svarīgi, lai dalībvalstis ratificētu Rīcības

1. Attiecība uz pastāvošo konferenci katra vienas valsts kuģniecības uzņēmumu grupa, kas ir šīs konferences locekle, komerciālās sarunās ar pārējiem attiecīgās valsts kuģniecības uzņēmumiem nosaka to, vai tie drīkst piedalīties minētajā konferencē kā valsts kuģniecības uzņēmumi.

⁽¹⁾ OV C 131, 5.6.1978., 34. lpp.⁽²⁾ OV C 269, 13.11.1978., 46. lpp.

Ja izveido jaunu konferenci, vienas valsts kuģniecības uzņēmumi komerciālās sarunās nosaka, kurš no viņiem jaunajā konferencē var piedalīties kā valsts kuģniecības uzņēmums.

2. Ja 1. punktā minētajās sarunās nepanāk vienošanos, katra dalībvalsts pēc kāda attiecīgā uzņēmuma lūguma, kā arī pēc visu uzklausišanas, var veikt vajadzīgos pasākumus, lai izšķirtu domstarpības.

3. Katra dalībvalsts nodrošina, lai visiem kuģniecības uzņēmumiem, kas tās teritorijā reģistrēti saskaņā ar Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un kuru kuģi veic pārvadājumus, piemērotu tādus pašus noteikumus kā uzņēmumiem, kuru vadības galvenais birojs atrodas tās teritorijā un kuru faktiskā kontrole tiek veikta attiecīgajā dalībvalstī.

3. pants

1. Ja kuģniecības uzņēmums saskaņā ar Rīcības kodeksa 2. pantu darbojas ar kopējo fondu, enkurvietu, kuģu atiešanu vai cita veida kravas iedalīšanas nolīgumu, pārdala kravas apjomu, uz ko katras dalībvalsts kuģniecības uzņēmumu grupai, kas piedalās šajā tirdzniecībā, vai arī to dalībvalstu kuģniecības uzņēmumiem, kas piedalās šajā tirdzniecībā kā trešās valsts kuģniecības uzņēmumi, ir tiesības saskaņā ar kodeksu, ja vien visi uzņēmumi, kas piedalās konferencē un ir puses pašreizējos atkārtotas sadales noteikumos, nav pieņēmuši pretēju lēmumu. Šādu kravas daļu atkārtotu sadalīšanu veic, pamatojoties uz vienprātīgu lēmumu, ko pieņem kuģniecības uzņēmumi, kas ir konferences dalībnieki un piedalās atkārtotā sadalīšanā, ņemot vērā visus šādus uzņēmumus, kas veic pienācīgu daļu konferences darījumu.

2. Daļu, ko piešķir katram dalībniekiem, nosaka, piemērojot komerciālus principus, cita starpā ņemot vērā:

- a) kravas apjomu, ko pārvadā konference un rada dalībvalstis, kuru darījumus tas apkalpo;
- b) dati par kuģniecības uzņēmumu iepriekšējo tādu darījumu izpildē, uz ko attiecas kopējais fonds;
- c) kravas apjoms, ko pārvadā konference un nosūta no dalībvalstu ostām;
- d) to kravas nosūtītāju vajadzības, kuru kravas konference pārvadā.

3. Ja netiek panākta 1. punktā minētā vienošanās par kravu atkārtotu sadalīšanu, uz jautājumu pēc kādas puses lūguma attiecina samierināšanos saskaņā ar II pielikumā noteikto procedūru. Visas domstarpības, ko nenokārto samierināšanas procedūrā ar pušu vienošanos, nodod arbitražai. Tādā gadījumā šķīrējtiesneša lēmums ir saistošs.

4. Daļas, kas piešķirtas saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu, regulāri pārskata ar iepriekš noteikto periodiskumu, ņemot vērā 2. punktā noteiktos kritērijus un jo īpaši — vajadzību sniegt sūtītājiem atbilstīgus un efektīvus pakalpojumus.

4. pants

1. Konferenču darījumos starp kādu Kopienas dalībvalsti un valsti, kas ir Rīcības kodeksa dalībniece, taču nav ESAO dalībvalsts, citas ESAO dalībvalsts kuģniecības uzņēmums, kas vēlas piedalīties šīs regulas 3. pantā noteiktajā atkārtotajā sadalē, var to darīt saskaņā ar savstarpības principu, ko noteikušas valdības vai kuģu īpašnieki.

2. Neatkarīgi no šā panta 3. punkta, Rīcības kodeksa 2. pantu nepiemēro konferenču darījumos starp dalībvalstīm vai, pamatojoties uz savstarpības principu, starp šīm dalībvalstīm un pārējām ESAO valstīm, kas ir kodeksa dalībnieces.

3. Šā panta 2. punkts neietekmē iespēju saskaņā ar Rīcības kodeksa 2. pantā paustajiem principiem jaunattīstības valstu kuģniecības uzņēmumiem, ko saskaņā ar kodeksu uzskata par valsts kuģniecības uzņēmumiem, piedalīties šādos darījumos kā trešās valsts kuģniecības uzņēmumiem, ja šādi uzņēmumi:

- a) jau ir dalībnieki konferencē, kas apkalpo šos darījumus, vai
- b) uzņemti šādā konferencē saskaņā ar kodeksa 1. panta 3. punktu.

4. Rīcības kodeksa 3. pantu un 14. panta 9. punktu nepiemēro konferenču darījumos starp dalībvalstīm vai, pamatojoties uz savstarpības principu, starp šīm valstīm un pārējām ESAO valstīm, kas ir kodeksa dalībnieces.

5. Konferenču darījumos starp dalībvalstīm un starp šīm valstīm un pārējām ESAO valstīm, kas ir Rīcības kodeksa dalībnieces, dalībvalstu kravas sūtītāji un kuģu īpašnieki nepieprasa piemērot kodeksa VI nodaļā paredzētās procedūras strīdu izšķiršanai savstarpējās attiecībās vai, pamatojoties uz savstarpības principu, attiecībās ar pārējo ESAO valstu kravas sūtītājiem un kuģu īpašniekiem, ja starp tiem ir panākta vienošanās par citām strīdu izšķiršanas procedūrām. Viņi jo īpaši pilnībā izmanto Kodeksa 25. panta 1. un 2. punktā paredzētās iespējas strīdu izšķiršanai ar procedūrām, kas nav noteiktas Kodeksa VI nodaļā.

5. pants

Lēmumu pieņemšanai attiecībā uz konferences nolīgumā noteiktajiem jautājumiem par kādas dalībvalsts darījumu, kas nav minēts šīs regulas 3. pantā, šo valstu kuģniecības uzņēmumi apspriežas ar visiem pārējiem Kopienas uzņēmumiem, kuri ir šīs konferences dalībnieki, pirms dod piekrišanu vai atsaka.

6. pants

Dalībvalstis attiecīgā laikā un pēc apspriešanās ar Komisiju pieņem normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai īstenotu šo regulu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1979. gada 15. maijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
R. BOULIN

*I PIELIKUMS***ATRUNAS**

Dalībvalstis, kas ratificē konvenciju vai tai pievienojas, pievieno šādas trīs atrunas un skaidrojošu atrunu:

1. Rīcības kodeksa mērķiem termins "valsts kuģniecības uzņēmums" attiecībā uz Kopienas dalībvalsti var ietvert visus šīs dalībvalsts teritorijā saskaņā ar EEK Līgumu reģistrētus kuģniecības uzņēmumus, kuru kuģi veic pārvadājumus.
2. a) Neatkarīgi no šīs atrunas b) punkta, Rīcības kodeksa 2. pantu nepiemēro konferenču darījumos starp Kopienas dalībvalstīm vai, pamatojoties uz savstarpības principu, starp šīm dalībvalstīm un pārējām ESAO valstīm, kas ir kodeksa dalībnieces.
b) Šā pielikuma a) punkts neietekmē iespēju saskaņā ar Rīcības kodeksa 2. pantā paustajiem principiem jaunattīstības valstu kuģniecības uzņēmumiem, ko saskaņā ar kodeksu uzskata par valsts kuģniecības uzņēmumiem, piedalīties šādos darījumos kā trešās valsts kuģniecības uzņēmumiem, ja šādi uzņēmumi:
 - i) jau ir dalībnieki konferencē, kas apkalpo šos darījumus, vai
 - ii) uzņemti šādā konferencē saskaņā ar kodeksa 1. panta 3. punktu.
3. Rīcības kodeksa 3. pantu un 14. panta 9. punktu nepiemēro konferenču darījumos starp Kopienas dalībvalstīm vai, pamatojoties uz savstarpības principu, starp šīm valstīm un pārējām ESAO valstīm, kas ir kodeksa dalībnieces.
4. Darījumos, uz kuriem attiecas Rīcības kodeksa 3. panta noteikumi, šā panta pēdējo teikumu skaidro šādi:
 - a) divas valsts kuģniecības uzņēmumu grupas saskaņos nostājas pirms balsošanas par jautājumiem attiecībā uz darījumiem starp šīm divām valstīm;
 - b) šo teikumu piemēro tikai tiem jautājumiem, par kuriem konferences nolīgumā ir norādīts, ka tiem vajadzīga abu valstu kuģniecības uzņēmumu grupu piekrišana, nevis visiem konferences nolīgumā ietvertajiem jautājumiem.

*II PIELIKUMS***3. PANTA 3. PUNKTĀ MINĒTĀ SAMIERINĀŠANA**

Konfliktā iesaistītās puses ieceļ vienu vai vairākus samierinātājus.

Ja puses nespēj panākt vienošanos, katra konfliktā iesaistītā puse ieceļ samierinātāju, un šādi iecelti samierinātāji ievēl vienu samierinātāju par priekšsēdētāju. Ja puse neieceļ samierinātāju vai pušu ieceltie samierinātāji nespēj panākt vienošanos par priekšsēdētāju, Starptautiskās Tirdzniecības palātas priekšsēdētājs pēc kādas puses lūguma pieņem lēmumu.

Samierinātāji pēc iespējas cenšas konfliktu izšķirt. Viņi pieņem lēmumu par procedūru, kā rīkoties. Atlīdzību viņiem maksā strīdā iesaistītās puses.